

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 242
din 20.06.2011**

Dosar nr.: 84/2011

Petiția nr.: 1252/22.02.2011

Petent: I C.

Obiect: renunțarea la cetățenia română

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 I C – încarcerat la Penitenciarul Giurgiu, cu sediul în str. Bălănoaiei nr.12 A, Giurgiu, județul Giurgiu

I.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

II. Obiectul sesizării, descrierea presupusei fapte de discriminare și susținerea petentului

2.1 Petentul, încarcerat la Penitenciarul Giurgiu, solicită ca în baza art.1 alin.2 lit.d ptc.III din O.G. 137/2000, republicată, „dreptul de a obține și de a renunța la cetățenia română”, Statul Român să-i acorde acest drept respectiv renunțarea la cetățenia română.

2.2 Petentul comunică faptul că în luna mai 2006, a fost bătut cu bestialitate de către agenții de pază ai supermarketului Kaufland și în urma acestui incident a suferit mai multe leziuni. Procesul a durat mai bine de patru ani, iar din susținerea petentului reiese că s-a încercat mușamalizarea cazului, fiind plimbat de la o secție de poliție la alta.

2.3 Petentul susține că ancheta s-a efectuat greșit, încadrarea juridică s-a făcut eronat și termenul de expediere al unor acte a fost foarte lung. Consideră că trebuia să se facă recunoașterea din grup la care ar fi trebuit să fie prezent.

2.4 Petentul, pentru toate cele comunicate, consideră că „nu mai are ce să facă cu cetățenia română și preferă să fie al nimănuși”

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa nr.1570/03.03.2011 s-a transmis petentului faptul că s-a ridicat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național

pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile art.5, 38, respectiv 39 din Legii nr.275/2006 privind asigurarea drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate.

IV. Motivele de fapt și de drept

4.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

4.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

4.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

4.4 În speță, Colegiul Director analizând în primă fază excepția de necompetență materială a Consiliului ridicată din oficiu și analizând cu atenție petiția introdusă de petent, este de opinie că aceasta trebuie respinsă având în vedere că din cele susținute de acesta, rezultă că obiectul petiției este renunțarea la cetățenia română și nu acte care să îmbrace forma unei fapte de discriminare săvârșite în penitenciar și pentru care petentul ar fi putut face plângere la judecătorul delegat. Astfel, Colegiul Director respinge excepția de necompetență materială ridicată din oficiu.

4.5 Pe fond, Colegiul Director, luând act de prevederile Legii cetățeniei române nr.21/1991 care stipulează condițiile dobândirii și renunțării la cetățenia română, este de opinie că solicitarea petentului, respectiv de a renunța la cetățenia română, nu intră sub incidența dispozițiilor cuprinse în O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

- 1.Respingerea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ridicată din oficiu;
- 2.Aspectele sesizate nu intră sub incidența O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
- 3.Clasarea petiției;
- 4.Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Vasile Alexandru-Membru

VLAȘ Sorina Claudia - Membru

Hotărâre redactată: D.N.T (motivele de fapt și de drept)
Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.